

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-189/15

**Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) – Fondazione Santa Lucia
împotriva
Cassa conguaglio per il settore elettrico și alții**

(cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato)

„Trimitere preliminară – Directiva 2003/96/CE – Impozitarea produselor energetice și a electricității – Reduceri fiscale – Domeniu de aplicare material – Avantaje privind sumele datorate pentru acoperirea costurilor generale ale sistemului de energie electrică – Articolul 17 – Întreprinderi mari consumatoare de energie – Avantaje acordate unor astfel de întreprinderi numai din sectorul de producție – Admisibilitate”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a noua) din 18 ianuarie 2017

Dispoziții fiscale – Armonizarea legislațiilor – Impozitarea produselor energetice și a electricității – Directiva 2003/96 – Reduceri fiscale – Noțiune – Avantaje acordate de dreptul național întreprinderilor mari consumatoare de energie cu privire la sume datorate pentru acoperirea costurilor generale ale sistemului de energie electrică – Includere – Condiții – Verificare de către instanța națională – Avantaje acordate unor astfel de întreprinderi numai din sectorul de producție – Admisibilitate

[Directiva 2003/96 a Consiliului, art. 17 alin. (1)]

Articolul 17 alineatul (1) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității trebuie interpretat în sensul că intră în noțiunea „reduceri fiscale” avantajele acordate de dreptul național întreprinderilor mari consumatoare de energie, astfel cum sunt definite la această dispoziție, cu privire la sume, precum cele în discuție în litigiul principal, datorate pentru acoperirea costurilor generale ale sistemului de energie electrică italian, sub rezerva verificării de către instanța de trimitere a elementelor de fapt și a normelor dreptului național pe care se întemeiază acest răspuns al Curții.

Articolul 17 alineatul (1) din Directiva 2003/96 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care prevede reduceri fiscale la consumul de electricitate, în favoarea întreprinderilor mari consumatoare de energie, în sensul acestei dispoziții, numai din sectorul de producție. Conform articolului 17 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2003/96, statele membre pot aplica reduceri fiscale la consumul de electricitate în favoarea întreprinderilor mari consumatoare de energie, cu condiția respectării în medie pentru fiecare întreprindere a ratelor minime de impozitare din Uniune stabilite în această directivă. Această dispoziție definește și noțiunea „întreprindere mare consumatoare de energie” și precizează, în cadrul acestei definiții, că statele membre pot aplica criterii mai restrictive, inclusiv definiții ale cifrei de afaceri, procesului și sectorului industrial. Rezultă că, în scopul dispoziției menționate, statele membre rămân libere să limiteze posibilitatea de a beneficia de reduceri fiscale în favoarea întreprinderilor mari consumatoare de energie la cele din unul sau mai

multe sectoare industriale. În consecință, aceeași dispoziție nu se opune unei reglementări naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, care acordă avantaje privind sumele datorate pentru acoperirea costurilor generale ale sistemului de energie electrică numai sectorului de producție.

(a se vedea punctele 44, 47-49 și 52 și dispozitiv 1 și 2)